

EXPUNEREA DE MOTIVE pentru

Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului

1. Descrierea situației actuale

Legislația actuală în domeniul relațiilor de familie și al raporturilor dintre părinți și copii este deficitară în adresarea unor probleme punctuale, des întâlnite în practica judiciară din ultimii ani.

Începând din anul 2011, Codul Civil (Legea nr. 287/2009), Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului (în forma modificată a acesteia în anul 2013) și Codul de Procedură Civilă (Legea nr. 134/2010) au implementat în România reguli noi, uneori aflate în totală opoziție cu normele anterioare, pentru relațiile dintre soți, concubini și părinți. Printre multe alte modificări în materie, cele mai profunde schimbări s-au produs cu privire la vechea instituție a autorității părintești: de la formula încredințării minorilor către unul dintre părinți în caz de conflict judiciar, legiuitorul a optat pentru regula unui exercițiu comun al autorității părintești și pentru stabilirea separată a locuinței copilului la unul dintre părinți. De asemenea, legislația secundară a extins enumerarea criteriilor subsumate interesului superior al copilului în baza cărora instanțele de judecată urmau să dispună noile măsuri legislative, iar în sens procedural au fost stabilite noi reguli în materia executării silite a hotărârilor privitoare la minori.

Această repositionare aproape totală a legislației a coincis cu o serie de modificări rapide de natură economică, culturală și tehnologică care au dus către o percepție diferită în societate a căsătoriei (a cărei importanță în viața adulților este percepută de aceștia a fi din ce în ce mai diluată), a rolului pe care fiecare părinte ar trebui să îl aibă în procesul de creștere al copiilor (mergându-se nu doar către o egalitate în drepturi între sexe, dar și către o egalitate a implicării în îngrijirea copiilor), dar și în ceea ce privește gradul de valorificare a opiniei copilului în alegerea felului în care acesta din urmă va fi crescut (în ideea de integrare cât mai amplă a voinței acestuia în procesul decizional al părinților).

Modificările legislative amintite s-au dovedit în general robuste și suficient de flexibile pentru a răspunde nevoilor noi ale societății, însă în practica judiciară se constată o evoluție accelerată a unor fenomene alarmante pentru care nu există niciun fel de răspuns legislativ adecvat.

Este vorba despre:

- a) Proliferarea fenomenului instrainării părintești;
- b) Creșterea numărului de dispute judiciare între părinți cu privire la exercitarea în comun a autorității părintești, cu privire la modalitatea de păstrare a relațiilor personale între copii și părintele cu care aceștia nu locuiesc în mod constant, precum și cu privire la stabilirea modului în care fiecare dintre ei va contribui la cheltuielile de creștere și educare ale copilului.

Instrainarea părintească ("parental alienation", cunoscut colocvial în România drept "alienarea parentală") este un fenomen studiat în mod științific începând cu mijlocul anilor 1980, cu privire

la care s-a ajuns in prezent la un volum mare de studii de specialitate, carti si lucrari academice, ale carei metode de infaptuire si efecte asupra copiilor sunt bine intelese si cu privire la care exista un consens consistent din partea specialistilor si practicienilor. La elaborarea proiectului de lege s-au avut in vedere peste 30 de astfel de lucrari publicate preponderent in SUA, Marea Britanie si Australia. Au fost de asemenea avute in vedere opiniile publicate in literatura de specialitate psihologica din Romania. Totdata, a fost avuta in vedere practica judiciara a instantelor romane, in special a Inaltei Curti de Casatie si Justitie, precum si opiniile de specialitate ale unor avocati cu expertiza in domeniu, respectiv dna. Av. Diana-Iulia Olac si dl. Av. Tudor Becheanu.

2. Schimbari preconizate

A) Instrainarea parinteasca:

Instrainarea parinteasca este generic definita in literatura de specialitate ca fiind acea situatie in care unul dintre parinti incearca fara justificare obstructionarea si/sau distrugerea relatiei copilului cu celalalt parinte, de cele mai multe ori pe fondul unui conflict judiciar existent sau anticipat. Verificarea existentei unei astfel de situatii se bazeaza pe o analiza a comportamentului copilului in raport de parintele instrainat si pe verificarea existentei unei justificari obiective a acestui comportament.

Efectele unei astfel de situatii asupra adultilor care in copilarie au fost supusi unui proces de instrinare parinteasca sunt consierate a fi incredere si stima de sine redusa, sanse ridicate pentru depresie, abuz de alcool si/sau droguri, rata ridicata a divortialitatii, precum si indepartare (absenta voluntara din procesul de crestere) de proprii copii – toate acestea, prin comparatie cu persoane ai caror parinti au divortat in copilarie si care, spre deosebire de media populatiei, se afla oricum in categorii de risc mai ridicat fata de media populatiei pentru elementele mentionate.

Asadar, atat din punct de vedere legal, cat si din punct de vedere moral, instrainarea parinteasca incalca majoritatea drepturilor recunoscute ale copilului pentru ca produce o trauma severa, cu consecinta imposibilitatii unei dezvoltari normale la maturitate.

Prezenta lege va realiza modificari asupra Legii nr. 272/2004 privind protectia si promovarea drepturilor copilului in legatura cu:

a) Definirea juridica a instrinarii parintesti

Instrainarea parinteasca este definita ca fiind o forma a violentei psihologice prin care unul dintre parinti, in mod intentionat, urmarit sau asumat si apropiat, genereaza sau accepta si foloseste o situatie in care copilul ajunge sa manifeste retinere sau ostilitate nejustificate sau disproportionale fata de celalalt parinte.

Definitia include faptul ca instrainarea parinteasca este "*o forma de violenta psihologica*", chestiune care este recunoscuta ca atare in literatura de specialitate.

De asemenea, definitia include modalitatea prin care instrainarea parinteasca se poate produce:

- Intotdeauna comportamentul parintelui responsabil - parintele care instraineaza - trebuie sa fie unul *intentionat*; instrainarea din culpa (neintentionata) nu poate fi rezonabil admisa ca institutie juridica, pentru ca, daca ar fi admisa, instrinarea parinteasca s-ar putea aplica in teorie in absolut toate situatiile in care relatia unuia dintre parinti cu celalalt copil ar fi sub-optima, fara luarea in calcul a niciunui alt criteriu;
- Este data o calificare specifica *intentiei* pentru a insemna atat scopul "*urmarit*" si "*generat*" – adica situatia in care parintele care instraineaza isi stabileste de la inceput obiectivul de instrainare si il pune in aplicare – precum si scopul "*asumat si apropiat*" si mai apoi "*folosit*" – adica situatia in care parintele care instraineaza profita cu buna-stiinta de o situatie pe care initial nu el a generat-o, dar pe care decide sa o exploateze pentru realizarea instrinarii.

Totodata, definitia include si efectele imediate necesare a fi produse, respectiv se stabileste ca minorul trebuie sa manifeste "retinere sau ostilitate".

Retinerea reprezinta infranarea sentimentelor naturale de afectiune pe care copilul le simte fata de parintele instrainat, precum si infranarea dorintelor sale de a petrece timp alaturi de acesta, de a comunica cu el, s.a.m.d. Ostilitatea reprezinta manifestarea unor sentimente de dispret si/sau dusmanie fata de parintele instrainat.

De asemenea, se stabileste faptul ca retinerea sau ostilitatea trebuie sa fie "*disproportionate*" sau "*nejustificate*". *Disproportionalitatea* acopera situatiile in care retinerea sau ostilitatea se manifesta in legatura cu un comportament sau o serie de comportamente sub-optime ale parintelui instrainat care au afectat intr-un fel sau altul relatia parinte-copil, inasa nu intr-o masura atat de severa pe cat ar sugera-o reactiile copilului. *Nejustificarea* acopera situatiile in care nu exista niciun fel de comportament al parintelui instrainat care ar putea explica, macar in parte, reactiile copilului la adresa acestuia.

Disproportionalitatea si lipsa de justificare au si rolul de a delimita instrainarea parinteasca de alte situatii recunoscute in literatura de specialitate psihologica, in special indepartarea emotionala care poate sa apara in relatia parinte-copil din culpa parintelui, precum si situatiile judiciare in care un parinte care se face responsabil de un abuz propriu asupra copilului clameaza existenta unei situatii de instrainare parinteasca pentru a scuza/explica retinerea sau ostilitatea copilului fata de propria persoana.

b) Stabilirea modalitatilor in care o astfel de situatie poate fi constatata

Instrainarea parinteasca poate fi constatata exclusiv de catre o instanta de judecata, printr-un petit specific in cadrul oricarei actiuni privitoare la raporturile parinti-copii. Calitate procesuala activa vor avea parintii, procurorul si Directiile de Asistenta Sociala si Protectia Copilului.

c) Efectele juridice ale constatarii unei situatii de instrainare parinteasca:

Existenta unei situatii de instrainare parinteasca este stabilita a reprezenta un criteriu de avut in vedere: in cadrul analizei generale a interesului superior al copilului; in cadrul stabilirii exercitarii

exclusive a autoritatii parintesti; in cadrul stabilirii locuintei copilului la domiciliul unuia dintre parintii sai; in cadrul modalitatii de stabilire a relatiilor personale ale copilului cu parintele la care nu locuieste.

d) Solutiile pe care instanta de judecata le poate pronunta:

Instrainarea parinteasca creeaza prezumtia simpla ca este in interesul superior al copilului ca autoritatea parinteasca sa fie exercitata exclusiv de catre parintele instrainat, ca efect al violentei psihologice la care parintele care instraineaza l-a supus prin ipoteza pe copil.

De asemenea, instrainarea parinteasca creeaza prezumtia simpla ca locuinta copilului ar trebui stabilita la parintele instrainat pentru aceleasi motive ca si in precedent.

Fiind vorba exclusiv despre o prezumtie simpla, instanta de judecata are posibilitatea de a constata din alte probe administrate pe parcursul litigiului faptul ca autoritatea parinteasca trebuie exercitata in comun ori ca locuinta copilului trebuie stabilita la parintele care instraineaza.

In cazul in care locuinta este stabilita la parintele care instraineaza, instanta de judecata are obligatia de a dispune masuri de remediere a instrinarii parintesti, precum:

- Stabilirea in favoarea copilului a unui program amplu de relatii personale cu parintele instrainat si care urmeaza a se desfasura in conditii care sa defavorizeze si sa descurajeze actiuni suplimentare de instrainare parinteasca;
- Stabilirea unor penalitati financiare semnificative in sarcina parintelui care instraineaza pentru nerespectarea programului de relatii personale;
- Stabilirea unor sedinte de consiliere psihologica intre copil si parintele instrainat.

B) Cresterea numarului de dispute judiciare intre parinti cu privire la exercitarea in comun a autoritatii parintesti, cu privire la modalitatea de pastrare a relatiilor personale intre copii si parintele cu care acestia nu locuiesc in mod constant, precum si cu privire la stabilirea modului in care fiecare dintre parinti va contribui la cheltuielile de crestere si educare ale copilului.

Cu privire la aceste aspecte, se vor reglementa urmatoarele masuri:

a) Masuri cu impact general, care vor viza toate litigiile in care instanta de judecata dispune masuri cu privire la minori:

- Se reglementeaza faptul ca, ori de cate ori instanta procedeaza la audierea minorilor, iar acestia nu au implinit varsta de 14 ani, la intrevvedereea dintre judecator si minor va participa un psiholog din partea Directiilor de Asistenta Sociala si Protectia Copilului;
- Se reglementeaza ca audierea minorilor va avea loc doar dupa administrarea probelor din dosar, astfel incat instanta de judecata sa cunoasca toate lucrarile dosarului inainte de a discuta cu minorii;

- Se reglementeaza principiul mentinerii impreuna a fratilor, principiu extrem de util si in mod evident in interesul minorilor, insa existent in prezent in legislatie doar in cazul masurii plasamentului;
- Se reglementeaza faptul ca timpul maxim de solutionare al oricarui dosar de ordonanta presedintiala in care instanta dispune masuri cu privire la minori va fi de maxim 45 de zile de la data introducerii cererii de chemare in judecata;
- Se reglementeaza caracterul de expertiza judiciara a evaluarii psihologice care poate fi dispus a se intocmi in dosare privitoare la minori si sunt detaliate limitele drepturilor partilor dosarului referitoare la un astfel de raport, limite inerente si dictate de specificul acestui tip particular de expertiza; se stabileste, de asemenea, faptul ca astfel de expertize vor trebui finalizate in termen de cel mult 45 de zile de la momentul la care au fost dispuse.

b) Masuri care vizeaza modalitatea de exercitare a autoritatii parintesti:

- In plus fata de reglementera actuala, se stabileste faptul ca exercitiul exclusiv al autoritatii parintesti va putea fi dispus de instanta de judecata si atunci cand se constata orice imposibilitate obiectiva a parintilor de a colabora in ceea ce priveste luarea in comun a deciziilor privitoare la copii, precum si atunci cand unul dintre parinti se face responsabil de incalcarea repetata sau severa a autoritatii parintesti a celuilalt parinte.

c) Masuri care vizeaza modalitatea de stabilire a legaturilor personale dintre minor si parintele cu care acesta nu locuieste:

- In plus fata de reglementarea actuala, se stabileste posibilitatea instantei de judecata de a dispune un program de relatii personale in favoarea parintelui cu care copilul nu locuieste care sa cuprinda perioade de pana la 7 zile consecutive intr-un interval de 14 zile pentru toate perioadele de peste an in care copilul de varsta scolara nu se afla in vacantele specifice, precum si criteriile pe care instanta le va avea in vedere in acest sens.

d) Masuri care vizeaza modalitatea de stabilire a contributiei parintilor la cheltuielile de crestere si educare ale copilului:

- Se reglementeaza faptul ca parintele obligat la executarea in bani a unei pensii de intretinere nu va achita pensia pentru perioade de timp mai lungi de 7 zile consecutive in care copilul se afla in ingrijirea sa directa ca urmare a aplicarii programului de relatii personale stabilit.

3. Impactul social:

Proiectul de lege va avea impact favorabil asupra raporturilor dintre parinti si copii, in special in cazul existentei unor conflicte de natura judiciara intre parinti, prin reducerea numarului si intensitatii conflictelor de aceasta natura, precum si pentru prevenirea ori corectarea situatiilor de instrainare parinteasca.

Inițiator:

Gabriel ANDRONACHE,

Deputat PNL

POPA OVIDIU

DEPUTAT PSD

SUCIU V. DANIEL

DET. PSD

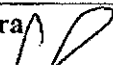
STANCU IONEL

GHERA GIURGENI

Magistru COZMABANCIU R.

LEOREANU LAURENTIU

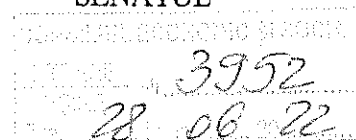
Tabel cu inițiatorii
Propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii nr.
272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului

Nr. crt	Deputat	Grup parlamentar	semnătura
1.	KISS János	PNL	
2.	CAȘU I. ANDREI	PNL	
3.	Fodor Anghel	PNL	
4.	Bourciu Cristina	PNL	
5.	ATANASIU Onci	PNL	
6.	Theilmann Christina	PNL	
7.	Cișcă Catalina	PNL	
8.	Leoreanu Laura	PNL	
9.	VECEANU ORESTINA	PNL	
10.	SOFIN DAN MOLDOVAN	PNL	
11.	Șimen Oana - clujeană	PNL	
12.	STROE IONUTARIAN	PNL	
13.	CAPTA ROMAN	PNL	
14.	STĂNESCU VETUTA	PNL	

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

Lege

pentru modificarea și completarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului

Parlamentul adoptă prezenta lege

Articolul I: Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 159 din 5 martie 2014, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La art. 2, alin. (6), litera c) se modifică și va avea următorul conținut:

c) istoricul copilului, având în vedere, în mod special, situațiile de abuz, neglijare, exploatare, *instrainare parinteasca* sau orice altă formă de violență asupra copilului, precum și potențialele situații de risc care pot interveni în viitor;

2. La art. 4, după litera g), se introduc trei noi litere h-j, având următorul conținut:

h) instrainare parinteasca – forma a violentei psihologice prin care unul dintre parinti, in mod intentionat, urmarit sau asumat si apropiat, genereaza sau accepta si foloseste o situatie in care copilul ajunge sa manifeste retinere sau ostilitate nejustificate sau disproportionale fata de celalalt parinte.

i) parinte care instraineaza – parintele care se face responsabil de existenta unei situatii de instrainare parinteasca.

j) parintele instrinat – parintele fata de care copilul manifesta retinere sau ostilitate nejustificate sau disproportionale.

3. La art. 6, litera k) se modifică și va avea următorul conținut:

k) asigurarea protecției împotriva abuzului, neglijării, exploatarei, *instrainării parintesti* sau oricărei forme de violență asupra copilului;

4. La art. 6, după litera l), se introduce o nouă literă m), având următorul conținut:

m) menținerea fraților de vârstă apropiată împreună;

5. La art. 17, alineatul (4) se modifică și va avea următorul conținut:

4) În caz de neînțelegere între părinți cu privire la modalitățile de exercitare a dreptului de a avea legături personale cu copilul, instanța va stabili un program în funcție de vârsta copilului, de nevoile de îngrijire și educare ale acestuia, de intensitatea legăturii afective dintre copil și părintele la care nu locuiește, de comportamentul acestuia din urmă, *de existența unei situații de instrainare parintească*, precum și de alte aspecte relevante în fiecare caz în parte.

6. La art. 18, după alin. (3) se introduce un nou alineat (3¹), având următorul conținut:

(3¹) Atunci când stabilește că relațiile personale se vor realiza prin metodele prevăzute la alin. (1) lit. a), b) și c), instanța de judecată:

a) Stabilește dacă sarcina de a duce și a aduce copilul la începutul și, respectiv, sfârșitul perioadelor programului de relații personale îi revine părintelui sau persoanei în favoarea căreia se stabilește programul de relații personale ori părintelui sau persoanei cu care copilul locuiește; atunci când instanța de judecată constată existența unei situații de instrainare parintească, sarcina revine întotdeauna părintelui care instrainează;

b) Dispune ca programul de relații personale cu privire la un copil înscris la o unitate de învățământ să se desfășoare pentru o perioadă de până la 7 zile consecutive într-un interval de 14 zile, în toate perioadele de peste an în care copilul nu se află în vacanțele prevăzute de programa școlară;

7. La art. 20, alin. (1) se modifică și va avea următorul conținut:

În vederea asigurării menținerii relațiilor personale ale copilului cu părinții săi sau cu alte persoane alături de care s-a bucurat de viața de familie, precum și pentru asigurarea înapoierii copilului la locuința sa la terminarea perioadei de găzduire, precum și pentru a preveni împiedicarea preluării copilului, la finalul găzduirii la domiciliul părintelui care nu locuiește cu copilul, precum și *pentru respectarea dispozițiilor privitoare la stabilirea locuinței copilului*, instanța poate dispune, la cererea părintelui interesat sau a altei persoane îndreptățite, una sau mai multe măsuri cu caracter asigurătoriu, a unor garanții *sau aplicarea de penalități*. Dispozițiile tezei I se aplică în mod corespunzător și în situația prevăzută la art. 18 alin. (1) lit. g).

8. La art. 20, alin. (2), lit. a) se modifică și va avea următorul conținut:

*α) penalitati pe ziua de întârziere impusă persoanei care refuză punerea în aplicare sau respectarea **dispozitiilor privitoare la stabilirea locuintei copilului sau a programului de menținere a relațiilor personale ale copilului**; **penalitatea se poate stabili între 5% și 10% din venitul net lunar al celui obligat la plata acesteia, dar nu mai puțin de 100 lei; în cazul în care instanța constată existența unei situații de instrainare părintească, stabilirea penalității este obligatorie, iar limitele minime și maxime ale penalității se dublează;***

9. După art. 20, se introduce art. 20¹, având următorul conținut:

Atunci când instanța de judecată stabilește obligarea părintelui cu care copilul nu locuiește la plata unei pensii lunare de întreținere în favoarea copilului executabilă în bani, pensia nu va fi datorată pentru perioadele de timp mai lungi de 7 zile consecutive ale programului de relații personale.

10. La art. 36, alin. (7), se modifică și va avea următorul conținut:

7) Se consideră motive întemeiate pentru că instanța să decidă ca autoritatea părintească să se exercite de către un singur părinte *incalcarea grava sau repetată a autorității părintești a celuilalt părinte*, alcoolismul, boala psihică, dependența de droguri a celuilalt părinte, violența față de copil sau față de celălalt părinte, *instrainarea părintească*, condamnările pentru infracțiuni de trafic de persoane, trafic de droguri, infracțiuni cu privire la viața sexuală, infracțiuni de violență, *oricare alta imposibilitate obiectivă a părinților de a colabora pentru luarea în comun a deciziilor privitoare la copil*, precum și orice alt motiv legat de riscurile pentru copil, care ar deriva din exercitarea de către acel părinte a autorității părintești.

11. La art. 43, după lit. d), se introduce o nouă literă e), având următorul conținut:

e) constatarea existenței instrainării parentale;

12. Art. 140 se va modifica și va avea următorul conținut:

Cauzele care privesc aplicarea prezentei legi, *cu excepția celor prevăzute de art. 140¹-140²*, sunt scutite de taxa judiciară de timbru și de timbru judiciar.

13. După art. 140 se introduce un nou art. 140¹, având următorul conținut:

(1) Instanța de judecată poate constata existența unei situații de instrainare părintească la cererea unuia dintre părinți, la cererea procurorului sau la cererea direcției generale de asistență socială și protecția copilului, în orice litigiu unde urmează să fie dispuse măsuri cu privire la minor, altele decât cele prevăzute la art. 133.

(2) Instrainarea parinteasca creeaza prezumtia simpla ca exercitarea autoritatii parintesti de catre parintele care instraineaza, precum si stabilirea locuintei copilului la domiciliul acestui parinte nu sunt in interesul superior al copilului.

(3) In cazul in care locuinta copilului este stabilita la locuinta parintelui care instraineaza, instanta de judecata va dispune:

a) Stabilirea in favoarea parintelui instrinat a unui program de relatii personale cu copilul ce va include, in mod obligatoriu, modalitatile prevazute de art. 18 alin. c) si g);

b) Consilierea psihologica a copilului si a parintelui instrinat de catre Directia Generala de Asistenta sociala si Protectia copilului.

14. Dupa art. 140¹ se introduce un nou art. 140², avand urmatorul continut:

(1) Atunci cand instanta de judecata este investita cu o cerere de ordonanta presedintiala in care urmeaza a fi dispuse masuri cu privire la copil, altele decat cele prevazute la art. 133, termenul maxim de solutionare este de 45 de zile de la data introducerii cererii de chemare in judecata.

(2) In cauzele prevazute la alin. (1), citatia partilor se face potrivit regulilor privind citarea in cauze urgente.

15. Dupa art. 140² se introduce un nou art. 140³, avand urmatorul continut:

(1) In cauzele in care urmeaza sa fie dispuse masuri cu privire la minor, altele decat cele prevazute la art. 133, instanta de judecata procedeaza la ascultarea unui minor care nu a implinit varsta de 14 ani doar cu participarea unui psiholog din cadrul directiei generale de asistenta sociala si protectia copilului;

(2) Prevederile art. 231 ale Legii 134/2010 – Codul de Procedura Civila, cu modificarile si completarile ulterioare, se aplica prin asemanare audierii copilului;

(3) Daca ascultarea minorului s-a desfasurat cu participarea unui psiholog din cadrul Directiei Generale de Asistenta Sociala si Protectia copilului, acesta va redacta un raport care se va depune in mod obligatoriu la dosarul cauzei;

(4) Prevederile art. 332 alin. (1) si (3), art. 334 si art. 337 ale Legii 134/2010 – Codul de Procedura Civila, cu modificarile si completarile ulterioare, se aplica prin asemanare raportului redactat de psihologul din cadrul Directiei Generale de Asistenta Sociala si Protectia copilului;

(5) Ascultarea minorilor in cadrul procedurii judiciare se va realiza in mod obligatoriu ulterior administrarii probelor din dosar, ca ultima etapa a cercetarii judecatoresti. Opinia minorului are valoarea probatorie a unei prezumtii simple.

16. Dupa art. 140³ se introduce un nou art. 140⁴, avand urmatorul continut:

(1) In cauzele in care urmeaza sa fie dispuse masuri cu privire la minor, altele decat cele prevazute la art. 133, instanta de judecata poate dispune efectuarea unui raport de evaluare psihologica. Prevederile art. 330 si urm. ale Legii 134/2010 – Codul de Procedura Civila, cu modificarile si completarile ulterioare, se aplica prin asemanare.

(2) Termenul maxim de finalizare si depunere la dosarul cauzei a raportului de expertiza psihologica este de 45 de zile.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 76 alin (1) din Constituția României republicată.

**Președintele
Camerei Deputaților
Ion-Marcel CIOLACU**

**Președintele
Senatului
Florin– Vasile CÎȚU**